

طی سال‌های اخیر اقدامات متعددی برای آزادسازی منابع بلوکه شده ایران در کره انجام شده ولی تا کنون این منابع به حساب بانک‌های ایرانی واریز نشده است.

با ارسال لایحه ای از سوی ابراهیم رئیسی به مجلس؛



سید ابراهیم رئیسی، رئیس جمهور اسلامی ایران لایحه ارجاع اختلاف بین بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری کره به داور را به محمدباقر قالیباف، رئیس مجلس شورای اسلامی ارسال کرد. به گزارش اسپادانا خبر و به نقل از تسنیم، این لایحه به پیشنهاد معاونت حقوقی رئیس جمهور اسلامی ایران در جلسه ۱۴ تیرماه سال جاری هیات وزیران به تصویب رسیده است.

پس از خروج دولت دونالد ترامپ از برجام در سال ۲۰۱۸ و اعمال مجدد تحریم‌های اقتصادی ایران منجر به مسدود شدن ۷ میلیارد دلار پول ایرانی ناشی از فروش نفت در دو بانک کره جنوبی شد.

طی سال‌های اخیر به اذعان مقامات دولتی اقدامات متعددی برای آزادسازی منابع بلوکه شده ایران در کره انجام شده ولی تا کنون این منابع به حساب بانک‌های ایرانی واریز نشده است.

در مقدمه توجیهی لایحه ارجاع اختلاف بین بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری کره به داور، آمده است:

به منظور استرداد سپرده‌های بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران نزد بانک‌های کشور کره و مطالبه خسارت ناشی از تأخیر در تأدیه آن و در اجرای ماده ۱۲ موافقت‌نامه تشویق و حمایت از سرمایه‌گذاری بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری کره مصوب ۱۳/۷/۱۳۸۲ و اصل ۱۳۹ قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران، لایحه زیر برای انجام تشریفات قانونی تقدیم می‌شود.

لایحه ارجاع اختلاف بین بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری کره به داور

ماده واحده- به بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران اجازه داده می‌شود در اجرای ماده ۱۲ موافقت‌نامه تشویق و حمایت از سرمایه‌گذاری بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری کره مصوب ۱۳/۷/۱۳۸۲ با همکاری معاونت حقوقی رئیس جمهور نسبت به طی فرایند داور طبق موافقت‌نامه مذکور درباره پیگیری حقوقی و استرداد مطالبات خود از بانک‌های کشور مذکور و مطالبه خسارت ناشی از آن اقدام نماید.

طبق ماده ۱۲ قانون موافقت‌نامه تشویق و حمایت از سرمایه‌گذاری بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری کره ضوابط حل و فصل اختلافات میان یک طرف متعاقد و سرمایه‌گذاران طرف متعاقد دیگر تبیین شده است.

برهمن اساس طبق ماده ۱۲ این قانون؛

۱- هر اختلاف حقوقی بین سرمایه‌گذار یکی از طرف‌های متعاقد و طرف متعاقد دیگر که مستقیماً از سرمایه‌گذاری ناشی شده باشد باید به صورت دواستانه بین دو طرف‌ذی‌ربط حل و فصل شود.

۲- اگر این اختلاف ظرف مدت (۶) ماه از تاریخی که به صورت کتبی توسط یک طرف به طرف دیگر اطلاع داده شده حل و فصل نشود باید بنا به درخواست و اختیار سرمایه‌گذاران ارجاع شود به: الف - دادگاه صالح طرف متعاهدی که سرمایه‌گذاری در قلمرو او صورت گرفته است، یا ب - یک دیوان داور ویژه، یا پ - مرکز بین‌المللی حل و فصل اختلافات سرمایه‌گذاری که توسط کنوانسیون حل و فصل اختلافات سرمایه‌گذاری بین دولت‌ها و اتباع دولت‌های دیگر (کنوانسیون ایکسید) تشکیل شده است، در صورتی که هر دو طرف متعاهد آن کنوانسیون را امضاء کرده باشند.

۳- هر اختلافی که ابتدا در دادگاه‌های صالح طرف متعاهد سرمایه‌پذیر اقامه شود، تازمانی که در دست رسیدگی است بدون توافق طرف‌ها نمی‌تواند به داور ارجاع شود، و در صورتی که منتهی به صدور حکم قطعی شود قابل ارجاع به داور نخواهد بود.

۴- هر اختلافی که به داور ارجاع شود، از صلاحیت دادگاه‌های داخلی مستثنی خواهد بود. با این وجود مفاد این بند مانع از آن نخواهد بود که محکوم‌له حکم داور برای اجرای آن به دادگاه‌های داخلی مراجعه کند.

۵- دیوان داور ویژه مورد نظر در جزء (ب) بند (۲) این ماده به صورت زیر تشکیل خواهد شد: الف - هر طرف اختلاف یک داور تعیین خواهد کرد و دو داور که بدین نحوه انتخاب شده‌اند با توافق دو جانبه داور سومی انتخاب خواهند کرد که باید تبعه یک کشور ثالث باشد و توسط دو طرف به عنوان رئیس دیوان انتخاب شود. همه داورها باید ظرف مدت دو ماه از تاریخ اطلاع دادن یک طرف به طرف دیگر در مورد قصد خود مبنی بر ارجاع اختلاف به داور ارجاع شوند. ب - هر گاه مدت‌های مذکور در جزء (الف) فوق‌الذکر رعایت نشده باشند، هر طرف، در صورت عدم وجود هر توافق دیگری، از دبیر کل دیوان دایمی داور لاهه دعوت خواهد کرد که انتصابات لازم را به عمل آورد. پ - دیوان با اکثریت آراء اتخاذ تصمیم خواهد کرد. این تصمیمات برای طرفین قطعی و قانوناً لازم‌الاجرا خواهند بود و باید برطبق قانون داخلی به اجرا درآیند. این تصمیمات باید برطبق مقررات این موافقتنامه، قوانین طرف متعاهد درگیر در اختلاف و اصول حقوق بین‌الملل اتخاذ شوند. ت - داور برطبق قواعد داور کمیسیون حقوق تجارت بین‌الملل سازمان ملل متحد (آنسیترال) انجام خواهد شد.

۶- رأی صادره توسط دیوان برای طرفین اختلاف قطعی و لازم‌الاجرا خواهد بود. هر طرف متعاهد پذیرش و اجرای رأی برطبق قوانین و مقررات مربوط خود را تضمین خواهد کرد.

۷- هر دو طرف متعاهد با رعایت قوانین و مقررات خود، به ارجاع اختلاف به داور بین‌المللی رضایت بی‌قید و شرط می‌دهند.

برچسب‌ها: [تحریم](#) [1]

[برجام](#) [2]

[بانک مرکزی](#) [3]